

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 13630-11-20 רדא נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בטינה טאובר

תמר נאות פרי

ד"ר תורכי רדא

המערער

ע"י ב"כ עוה"ד אברהם סופר

נגד

מדינת ישראל, משרד הבריאות

המשיבה

1

פסק דין

2

3

השופטת תמר נאות פרי:

4

בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בעכו (כב' השופט עמית רוזינס) שניתן ביום 7.9.2020 בת.א. 16-08-1788 (להלן: "פסק הדין קמא").

5

6

התביעה בבית המשפט קמא –

7

1. התביעה בבית המשפט קמא הוגשה מטעם ד"ר תורכי רדא (להלן: "המערער") כנגד משרד הבריאות של מדינת ישראל (להלן: "המשיב"), בדרישה לקבלת פיצוי כספי בסך 1 מליון ₪ בגין נזקים שנגרמו לו לטענתו, עקב הליך משמעותי שנוהל כנגדו במשרד הבריאות ואשר הוביל להתליית רישיונו לעסוק ברפואה למשך 3 שנים.

10

11

תמצית הרקע העובדתי כפי שתואר בפסק הדין קמא -

12

2. ביום 3.4.2011 הוגש נגד המערער כתב אישום בבית משפט השלום בעכו (ת"פ 11-04-2573), בו ייחסו לו עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, במספר רב מאוד של מקרים. על פי עובדות כתב האישום, בעת שהמערער עבד כרופא עצמאי מטעם "מכבי שירותי בריאות" (להלן: "קופת החולים"), במהלך תקופה העולה על שלוש שנים, הוא ביצע רישומים כוזבים של ביקורי חולים שלא בוצעו בפועל, בתיקים הממוחשבים של המטופלים, בהיקף שבין 60-90 מטופלים ברבעון, במטרה לקבל תשלום עבור הביקורים, המקופת החולים. המערער אף רשם עבור המטופלים, במהלך כל ביקור פיקטיבי שיצר, אבחנות רפואיות בדויות וכן הנפיק והדפיס מרשמים פיקטיביים לתרופות. בגין כל ביקור פיקטיבי כאמור קיבל המערער מקופת החולים סך של 100 ₪, וסך הכל, 217,000 ₪ אותם קיבל המערער במרמה (להלן: "התיק הפלילי").

21

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

- 1 3. ביום 23.1.2012, המערער הודה בעובדות כתב האישום, ובית המשפט שדן בתיק הפלילי
2 הכריע את דינו והרשיע אותו בביצוע העבירות שיוחסו לו, על פי הודאתו. בטרם גזר דין נשלח המערער
3 להכנת תסקיר קצין מבחן בעניינו.
- 4 4. ביום 4.3.2013, לאחר הגשת תסקיר, נגזר דינו של המערער והוטלו עליו העונשים הבאים:
5 מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 100,000 ₪, וכן הושת
6 עליו צו מבחן. המערער לא הגיש ערעור על פסק הדין בתיק הפלילי.
- 7 5. במקביל, ביום 9.5.2011, עוד טרם הודה המערער בכתב האישום, הגיש המשנה למנכ"ל משרד
8 הבריאות קובלנה משמעתית נגד המערער, לפי סעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-
9 1976 (להלן: "**הפקודה**"), בגין התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה. עובדות הבקשה כללו את
10 עובדות כתב האישום הפלילי.
- 11 6. ביום 11.9.2012, אחרי הישיבה בתיק הפלילי אשר במהלכה הודה המערער בכתב האישום,
12 התקיימה ישיבה של הוועדה הפועלת לפי סעיף 44(א) לפקודה, בעניינו של המערער (להלן: "**הישיבה**
13 **בספטמבר**" ו-"**הוועדה**"). באותה ישיבה הוחלט על הגשת סיכומים בכתב לעיון הוועדה.
- 14 7. ביום 24.2.2013, לפני מתן גזר הדין בתיק הפלילי, ולאחר עיון בסיכומים שהוגשו, המליצה
15 הוועדה להתלות את רישיון המערער לתקופה של 5 שנים (להלן: "**המלצת הוועדה**").
- 16 8. ביום 3.4.2013, אחרי גזר הדין, החליט כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, מתוקף האצלת
17 סמכותו של שר הבריאות, על פי סעיף 41 לפקודה, לקבל את המלצת הוועדה באופן חלקי, והורה על
18 התליית רישיונו של המערער לעסוק ברפואה למשך 3 שנים (להלן: "**החלטת ההתלייה**").
- 19 9. המערער לא ערער על החלטת ההתלייה ואף לא הגיש עתירה מנהלית לגבי החלטת ההתלייה
20 או לגבי המלצת הוועדה. חלף זאת, המערער פנה לשר הבריאות בבקשה לקיים הליך משמעותי חוזר
21 ולאחר שבקשתו נדחתה, פנה בבקשת חנינה לנשיא המדינה, שאף היא נדחתה. המערער הגיש עתירה
22 מנהלית לגבי ההחלטה שלא לקיים הליך משמעותי חוזר – וחזר בו מהעתירה.
- 23 **טענות המערער בבית המשפט קמא -**
- 24 10. המערער טען כי נפלו פגמים חמורים ביותר בהתנהלות הוועדה, אשר הייתה אמורה לתת לו
25 הזדמנות להתגונן ולטעון בפניה אך לא נתנה לו אפשרות שכזו. לטענתו, הדיון בספטמבר התקיים
26 שלא בנוכחותו, אלא רק בנוכחות בא כוחו דאז, עו"ד אבו זלאם, ובדיון הוחלט על הגשת סיכומי
27 טענות בכתב (כפי שאכן הוגשו). לשיטת המערער, קיום הדיון בהיעדרו עולה כדי פגם חמור
28 בהתנהלות הוועדה, אשר מצדיק את ביטול החלטת ההתלייה שנשמכה על המלצת הוועדה.
- 29 11. עוד טען המערער כי היות והוועדה ידעה שהדיון בספטמבר אמור להיות בנוכחותו, והיות והוא
30 **לא** היה בדיון – הוועדה הבינה כי המדובר בפגם ולכן, ביצעו חברי הוועדה ועובדיה, בשיתוף בא כוח
31 של המערער דאז עו"ד אבו זלאם, יחד עם הקובל מטעם המשיב ועם חברת "חבר מתרגמים"
32 (שהקליטה את הדיונים ותמללה את ההקלטות), **זיוף** של ההקלטה של הישיבה מספטמבר, כך שניתן
33 יהא לסבור שהוא כן היה נוכח בישיבה זו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

- 1 לשיטת המערער, לצורך הזיוף, הופקה קנוניה מורכבת, במסגרתה זומן המערער לשיבה
2 נוספת של הוועדה ביום 7.4.2013 (להלן: "הישיבה הנוטענת באפריל"), שנועדה רק למטרת הקלטת
3 קולו של המערער, כדי לשלבו בהקלטה של ישיבת ספטמבר. עוד נטען כי לפני הכניסה לחדר הוועדה
4 באפריל, עו"ד אבו זלאם הנחה את המערער לומר שהוא אינו מרגיש בטוב, וכאשר נכנס לחדר הוועדה
5 כך אמר, ובתגובה נאמרו מספר דברים על ידי חלק מהנוכחים, והמערער יצא מהחדר. וכך, הוקלטו
6 הדברים באפריל ו"הושתלו" בהקלטה של הישיבה מספטמבר, כך שניתן יהא לסבור שהמערער כן
7 היה בישיבה בספטמבר, לא הרגיש בטוב ויצא מהישיבה.
- 8 12. בנוסף, טען המערער כי הישיבה בספטמבר התקיימה בהרכב חסר בשל היעדרותו של פרופ'
9 גוזל, וכי גם המלצת הוועדה ניתנה ללא התכנסות שלושת חברי הוועדה, אלא באמצעות חתימה
10 מרחוק באמצעות פקס', על נוסח ההמלצה - שלא על פי דין.
- 11 13. טענה נוספת אותה העלה המערער הייתה כי בדרך כלל, קובלנות משמעותיות מוגשות רק
12 לאחר סיום ההליכים הפליליים, אך במקרה שלו הקובלנה הוגשה עוד טרם שהסתיים ההליך הפלילי
13 – ויש גם בכך פגם, שמשמעותו – שההתלייה הייתה שלא כדין.
- 14 14. עוד טען המערער כי העונש שהושת עליו חורג מהעונשים המקובלים לעבירות שיוחסו לו.
- 15 15. לסיום, המערער טען כי למרות שהורשע על פי הודאתו בתיק הפלילי, הוא לא ביצע את
16 המעשים ואת העבירות אשר נקבע שביצע, ולטענתו, הוא הודה בביצוע המעשים אך ורק בעקבות יעוץ
17 משפטי שקיבל מעו"ד אבו זלאם, שהפעיל עליו לחצים להודות במיחוס לו והפחיד אותו שאם יכפור
18 באשמה הוא צפוי להיות מורשע ולקבל עונשים חמורים, כולל מאסר ממושך בפועל. הוא ממשיך
19 וטוען כי בהמשך, עו"ד אבו זלאם, הדריך אותו לקחת אחריות למעשים בפני קצין המבחן, במטרה
20 לקבל המלצה חיובית, והוא אף הדריך אותו לעשות כן בפני בית המשפט במהלך הטיועונים לעונש,
21 למרות חפותו. עוד טען המערער כלפי עו"ד אבו זלאם, כי למרות שביקש ממנו לערער על החלטת
22 ההתלייה, הוא שכנע אותו לא לעשות זאת תוך הפעלת מכבש לחצים מילוליים ומסכת הפחדות כי
23 הוא עלול לאבד את רישיונו לצמיתות אם יעשה כן.
- 24 **טענות המשיבה בהליך קמא -**
- 25 16. המשיבה טענה כי לא נפלו פגמים בהתנהלות הוועדה, כי המערער קיבל הזדמנות לטעון בפני
26 הוועדה, כי הגיע לשיבה בספטמבר אך התלונן על כאב בטן ולכן לא ניצל את ההזדמנות שקיבל
27 להשמיע טענותיו בעצמו, כפי שעולה מההקלטה של הישיבה בספטמבר. עקב כך, הוצע להגיש
28 סיכומים בכתב, וכך היה. לגבי ההקלטה של הישיבה – נטען כי טענות המערער בדבר קנוניה של
29 הוועדה לזייף את הקלטת הישיבה מספטמבר משוללות כל יסוד ואבסורדיות וכי מעולם לא
30 התקיימה הישיבה הנוטענת באפריל.

31

32

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

17. עוד טענה המשיבה בעניין ההליך המשמעותי, כי המערער היה רשאי לערער על ההחלטה להתלות את רישיונו בפני בית המשפט המחוזי, אך בחר שלא לעשות כן; כי העונש שקיבל המערער ראוי ומידתי ביחס לעבירות חומרתן והיקפן; כי אין חובה להמתין לסיום ההליך הפלילי לפני פתיחת הליך משמעותי; כי אין משמעות להיעדרותו של מי מחברי הוועדה בישיבה בספטמבר, שכן ממילא המערער לא טען בעל-פה והוסכם להגיש טיעונים בכתב, אשר נלמדו על ידי כל חברי הוועדה.
18. בעניין הכחשת המערער כי ביצע את העבירות נשוא התיק הפלילי - נטען, כי אין לתת אמון בטענות המערער היום, לאחר שהודה ששיקר בפני בית המשפט שוב ושוב במסגרת ההליך הפלילי, כי המערער הודה הן בפני בית המשפט והן בפני עורכת התסקיר מטעם שירות המבחן, כי מדובר בפסק דין חלוט שניתן בשנת 2013, לא הוגש לגביו ערעור, לא הוגשה בקשה לחזרה מהודאה ולא הוגשה בקשה למשפט חוזר.
19. לגבי עו"ד אבו זלאם – נטען כי על אף הטענות הקשות שהעלה המערער נגדו, הוא לא צרף את עו"ד אבו זלאם כצד להליך, ויש לדחות את כל הטענות.
- פסק הדין קמא –**
20. כב' בית המשפט קמא דחה את כל טענותיו של המערער, וכנגזר מכך – דחה את התביעה אגב חיובו בהוצאות.
21. **לגבי טענות המערער כנגד העבירות בהן הורשע בתיק הפלילי** – נקבע כי יש ליישם את הוראות סעיף 42א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "**פקודת הראיות**"), הקובעות כי הממצאים והמסקנות של פסק הדין הפלילי שניתן בעניינו של המערער קבילים כראיות לכאורה, וכי המערער לא הציג ראיות – אף לא לכאורה – לסתירה של אותם ממצאים, ולמעשה כלל לא הגיש בקשה להתיר לו להציג ראיות על מנת לסתור את הממצאים אשר בפסק הדין הפלילי, מכוח הוראות סעיף 42ג' לפקודת הראיות (למעט ניסיונו להציג ראיות שכאלו, לראשונה, בסיכומים שהגיש לאחר שנשמעו כל ראיות הצדדים). לגבי אותו ניסיון להפנות לראיות שכאלו, נקבע כי יש לדחותו, וכי טענתו של המערער בהקשר זה הייתה בדבר פגמים בייצוג המשפטי שקיבל מאת עו"ד אבו זלאם, אלא שעל פי ההלכה הפסוקה - תנאי להעלאת טענות כנגד ייצוג משפטי, הינו הצגת עמדתו של עורך הדין הרלבנטי, אחרת, הטענות יידחו – ובמקרה הנוכחי, המערער לא הציג את עמדת עו"ד אבו זלאם (למרות שבית המשפט קמא הפנה אותו להלכות הרלבנטיות) – ולכן, יש לדחות על הסף את הטענות.
22. מעבר לכך, בית המשפט קמא עוד הוסיף כי יש לדחות את הטענות כלפי עו"ד אבו זלאם לגופן, שכן המערער לא הציג כל ראיה לכך שהיעוץ שנתן לו עו"ד אבו זלאם לא היה ראוי, או שהופעל עליו לחץ להודות בתיק הפלילי, או שניהול התיק הפלילי היה רשלני וכו'. ולכן, "נותרנו" עם הרשעה בתיק הפלילי הסומכת על הודאה מפורשת של המערער (לאחר שאף הודה בעבירות עוד לפני תחילת ההליך הפלילי, ואף השיב את הכספים שנטל שלא כדין, והודה שוב במעשים בפני שירות המבחן).

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

23. יתרה מכך. בית המשפט קמא אף מציין כי לאחר שנגזר דינו של המערער בהליך הפלילי וניתן נגדו צו מבחן, במסגרת שיחה עם קצינת המבחן, המערער הצהיר על חפותו, טען כי רומה על ידי בא כוחו ועל ידי קופת החולים והודיע כי בכוונתו לתבוע את קופת החולים. בעקבות זאת, פנה שירות המבחן לבית המשפט וביקש להפקיע את צו המבחן ולהשית על המערער עונש חלופי. אלא שבדיון שהתקיים בפני בית המשפט הפלילי בבקשה להפקעת צו המבחן, התייצב המערער כאשר הוא מיוצג על ידי בא כוח אחר, ולאחר שבית המשפט הסביר לו את האמור בבקשה ואת מהותה, אמר המערער כי נפלה אי הבנה בינו לבין קצינת המבחן, כי יש לו נכונות אמיתית להשתלב בהליך טיפולי והוסיף: "אני לקחתי אחריות לביצוע העבירות וגם ביצעתי את עבודות השרות ואני משלם את הקנס ואני מוכן לשתף איתם פעולה עד הסוף", ועקב כך, בית המשפט שדן בתיק הפלילי החליט שלפנים משורת הדין, נוכח הצהרת המערער כי הוא לוקח אחריות לעבירות בהן הורשע – תמחק הבקשה להפקעת צו המבחן. משמע, ששוב הודה המערער בעבירות שיוחסו לו (ובשלב זה הוא כבר לא היה מיוצג על ידי עו"ד אבו זלאם, ואין טענה בפיו לגבי לחץ שהופעל עליו בשלב זה).

24. עוד קבע בית המשפט קמא – בפרק זה של הדיון - כי העובדה שהמערער מנסה לטעון כי הוא למעשה שיקר לבית המשפט שדן בתיק הפלילי, לא פעם ולא פעמיים, משיקולים תועלתניים ומטעמים טקטיים, באופן מניפולטיבי, כדי להשיג עונש מקל ואחר כך כדי לחמוק מהפקעת צו המבחן, מובילה למסקנה ברורה לגמרי, שלא ניתן לתת אמון מינימלי בעדותו בפני בית המשפט.

25. עוד נקבע בהקשר זה כי המערער מעולם לא ביקש לחזור בו מהודאתו, והוא לא יכול לעשות כן במסגרת התביעה האזרחית המתבררת בתיק קמא, והיה צריך לעשות כן – לו רצה בכך – במסגרת התיק הפלילי (אשר נזכיר שהסתיים עוד בשנת 2013). מעבר לכך, בית המשפט קמא סקר את הפסיקה לגבי בקשות שמוגשות לחזרה מהודאה – ומסקנתו היא כי ממילא, לא היה מקום לאפשר למערער לחזור מהודאתו, בין היתר משום שעל בסיס ההודאה המערער "נהנה" כמה פעמים, מהקלות משמעותיות בעונש, אי הפקעת צו המבחן והחלטת ההתלייה שקיצרה את התקופה שעליה המליצה הוועדה, על יסוד ההודאה בעובדות, קבלת האחריות וביטויי חרטה.

26. מעבר לכל האמור, בית המשפט קמא אף התייחס לטענה עצמה שהעלה המערער, בניסיונו לתקוף את הכרעת הדין בתיק הפלילי. הטענה הייתה שנפלה טעות, לכאורה, בכתב האישום, שכן אין מתאם בין העובדה המייחסת לו ביצוע של 60 עד 90 בדיקות פיקטיביות ברבעון, במשך שלוש שנים (כאשר היה זכאי לתשלום של 100 ₪ לביקור, כלומר - 108,000 ₪ לכל היותר), לבין העובדה המייחסת לו קבלה במרמה של סכומים המצטברים ל-217,000 ₪. לגבי טענה זו, קובע בית המשפט קמא כי אין בה ולא כלום (ובוודאי שאין בה כדי להוות ראיה לסתור את הממצאים שבפסק הדין הפלילי). ראשית, צוין כי הוצגו אישורים על כך שהמערער החזיר לקופת החולים 217,000 ₪; ושנית, כתב האישום מתייחס לתקופה של יותר משלוש שנים, כך שאין כל רלבנטיות לחישוב כפי שביצע המערער.

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

- 1 טענות המערער בעניין ישיבת ספטמבר וזיוף הקלטת הישיבה והפרוטוקול – בית המשפט
2 קמא דחה מכל וכל את טענות המערער בדבר הקנוניה, אשר במסגרתה חברו להם יחדיו כל חברי
3 הוועדה, עו"ד אבו זלאם וחברת ההקלטות ו"פברקו" את ההקלטה של ישיבת ספטמבר לאחר
4 ש"השתילו" בה הקלטה מישיבת אפריל. בית המשפט קמא מדגיש כי מדובר בטענה כה חמורה וכה
5 רחוקה מן הדעת, שהיה צורך ברף הוכחה גבוה במיוחד כדי להוכיח אותה, ולא הוכח ולו בדל של
6 ראיה בתמיכה לטענה.
- 7 28. בית המשפט קמא מגיע למסקנה זו לאחר בחינה קפדנית של הראיות, כולל: הפרוטוקול של
8 ישיבת ספטמבר, ההקלטה של הישיבה, בקשה להקל בהתליית הרישיון של המערער ולקצר את
9 תקופתה (ששלח יו"ר הוועדה הציבורית של המגזר הבדואי למנכ"ל משרד הבריאות דאז, פרופ' רוני
10 גמזו) ועדותו של עו"ד יונתן ברג (מנהל וועדות המשמעת של משרד הבריאות) – אותה מצא בית
11 המשפט כמהימנה, אשר העיד בין היתר כי לא התקיימה כלל וכלל הישיבה הנטענת באפריל.
- 12 29. באשר לראיות שהציג המערער, נקבעו לחובתן ממצאי מהימנות ברורים, כולל לגבי חוות
13 הדעת של מר דורון בלדינגר, מומחה מטעם המערער, אשר קבע כי הקלטת ישיבת ספטמבר שהועברה
14 לבדיקתו כוללת הפסקות וחידוש ההקלטה תוך כדי דיון, חיתוכים שונים בהקלטה ע"י השמטות,
15 הדבקות של קטעי הקלטה ורעשי רקע שונים במקומות שונים, ולשיטתו הדבר מלמד על כך שקטעים
16 שונים בהקלטה הוקלטו במקומות שונים או בזמנים שונים. בית המשפט קמא, בעדינות, קבע כי
17 עדותו של המומחה האמור לא הותירה רושם אמין, כי הוא עשה רושם לא אובייקטיבי, של להט
18 לסייע למערער, התייחס לתוכן השיחות המוקלטות, עניין שאיננו בתחום מומחיותו, כראיה למוזרות
19 ההקלטה והשיב לשאלות רבות באופן מתפלמס ואף בתוקפנות, או שהשיב שלא לעניין, תשובות
20 מתחמקות. עוד צוין כי למעשה טענתו היא שהיא "גילה" בקלטת שנמסרה לו "התערבויות" רבות,
21 כולל במקומות רבים בהם התוכן היה טריוויאלי לגמרי, וגם שם נשמעו רעשי רקע שונים ונצפו
22 "חיתוכים" ו"הדבקות" **לכאורה**. כך, שהטענה ש"הושתל" הקטע מאפריל בהקלטה – במקום
23 ספציפי, חלשה עוד יותר. עוד נקבע כי המומחה לא התייחס כלל לאפשרות ש"הסימנים" שמצא
24 בגרפים שהופקו לגבי ההקלטה נגרמו כתוצאה של רעשי רקע, נגיעות במיקרופונים, מגעי חשמל
25 וסאונד רופפים וכדומה. לכן, מסקנתו העובדתית של בית המשפט הינה שלא ניתן לקבל את עדותו
26 ואת חוות דעתו של המומחה מטעם המערער.
- 27 30. בנוסף, בית המשפט קמא קובע כי לא ניתן לתת אמון בבתו של המערער, אשר העידה שנסעה
28 לירושלים ביחד עם אביה לישיבה הנטענת באפריל ואף ראתה את עו"ד אבו זלאם מנחה את המערער
29 לומר שהוא לא מרגיש טוב. נקבע כי הבת הייתה בלתי אמינה במיוחד, עדותה נשמעה כדקלום, ויש
30 לדחות את גרסתה. באשר למערער עצמו, נקבע שוב, כי לא ניתן לקבל את גרסתו (לגבי נושא זה,
31 ובכלל), ולו מפאת העובדה שהוא עצמו העיד שאיננו נמנע מלשקר לבית המשפט, לקציני המבחן
32 ולוועדה, שוב ושוב, כאשר הוא סבור שהדבר עשוי להיטיב עמו. נקבע כי עדותו הייתה מאוד
33 מתפלמסת, לא אחת השיב לשאלות בדברים שהיה מעוניין להגיד או בדברים לא רלוונטיים, במקום
34 לענות לשאלות עצמן, עובדות שמסר סתרו ראיות אחרות, כולל ראיות בכתב, ולכן – עדותו בלתי
35 מהימנה ולא ניתן לבסס עליה ממצאים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

- 1 טענות המערער בדבר פגיעה בזכות הטיעון שלו – היות ונדחתה הטענה בדבר הזיוף לגבי
2 ישיבת ספטמבר – ברי כי נדחתה גם הטענה של המערער כי נמנעה ממנו הזכות להופיע בפני הוועדה
3 (שהרי הוא הגיע לדיון אך בחר שלא להופיע בפני הוועדה לאחר שטען כי לא הרגיש טוב, מה גם שעורך
4 הדין שלו ייצג אותו בדיון והוסכם על הגשת סיכומים בכתב).
- 5 טענות נוספות בעניין ליקויים בהליך המנהלי – ממשיך בית המשפט קמא וקובע כי אין כל
6 פגם בכך שבישיבת ספטמבר לא נכח פרופ' גוזל (שהתעכב בחדר הניתוח, באופן בלתי צפוי), שכן
7 עובדה זו הודעה לצדדים בפתח הישיבה ולכן, בין היתר, הוסכם שיוגשו סיכומים בכתב, לרבות על
8 מנת שלא להטריח את הצדדים לישיבה נוספת. לכן, לא נפל פגם בהתנהלות, ואף אם היה פגם -
9 מדובר בפגם טכני שולי שלא מצדיק את ביטול המלצת הוועדה (תוך הפנייה לפסיקה רלבנטית).
10 בדומה, נפסק כי אין כל פסול בכך שהחלטת הוועדה נחתמה בפסק.
- 11 לגבי פתיחת ההליך המשמעותי - בית המשפט קמא קבע כי אמנם, ייתכן ובדרך כלל קובלנות
12 מוגשות עם תום ההליך הפלילי, כפי שאף ציין כב' השופט (בדימו') סטרשנוב בהחלטת ההתלייה, אך
13 למרות האמור – אין המדובר בהתנהלות שבניגוד לחיקוק זה או אחר, ובמקרה זה לא נגרם למערער
14 כל עיוות דין. לכן, המערער לא נפגע מהעובדה שההליך המשמעותי החל טרם הסתיים ההליך הפלילי,
15 ובוודאי שאין בכך כדי להביא למסקנה בדבר ביטול המלצת הוועדה או ביטול החלטת ההתלייה או
16 למדנו שיש מקום לפצות את המערער.
- 17 לגבי הסנקציה שהוטלה על המערער - בית המשפט קמא קובע כי ככלל, בתי המשפט
18 ממעטים להתערב בהחלטות מקצועיות של גופי אכיפה משמעותיים לרבות בנושא חומרת אמצעי
19 הענישה המשמעותיים. מעבר לכך, בית המשפט קמא הביע את דעתו כי היות והמעשים חמורים,
20 התבצעו לאורך שנים ובהיקף רחב, והיות ויש בכך פגיעה חמורה באמון הציבור במערכת הרפואית,
21 ואף השלכות חמורות בשל הרישומים הפיקטיביים בכרטיסים הרפואיים של המטופלים – אזי
22 שאמצעי המשמעת שנקבעו כנגד המערער אינם חורגים מהראוי.
- 23 לכן, נדחתה תביעתו של המערער על כל ראשיה, והוא אף חויב בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד
24 בסכום כולל של 47,000 ₪, בהתחשב בסכום התביעה, היקף ההליכים והתנהלות המערער.
- 25 טענות הצדדים בערעור –
- 26 המערער חוזר בהודעת הערעור על כל טענותיו בפני בית המשפט קמא ומבקש להתערב בכל
27 אחת ואחת מהקביעות. הודעת הערעור (האוחזת 33 עמודים) כוללת טיעונים זהים לטיעונים אשר
28 מופיעים בסיכומים שהוגשו מטעם המערער לבית המשפט קמא, ונוספה רק טענה לגבי ההוצאות
29 שהושגו על המערער בהליך קמא. באופן כללי, נטען כי בית המשפט קמא שגה בכל מסקנותיו –
30 העובדתיות והמשפטיות, ובעיקרי הטיעון ובמהלך הדיון שהתקיים בפנינו, שוב הועלו אותן הטענות.
31 אין צורך לחזור על הטענות, היות והן פורטו מעלה בסקירת הטענות בבית המשפט קמא.

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 13630-11-20 רדא נ' מדינת ישראל

1 עמדת המשיבה הינה כי יש לדחות את הערעור. נטען כי טענותיו של המערער כולן נוגעות
2 לממצאי עובדה שנקבעו בבית המשפט קמא, כי המערער לא הצביע על כל טעות בפסק הדין קמא,
3 וכי יש לחייבו בהוצאות גם בשלב הזה של הדיון.

4 **דיון והכרעה –**

5 38. לאחר שקילת טענות הצדדים ועיון מעמיק בחומר הרב שהונח על שולחננו, הכולל מאות של
6 מסמכים שהוגשו לתיק קמא – המסקנה הברורה היא שיש לדחות את הערעור ואולי אף יש לומר כי
7 מוטב היה לו לא הוגש בכלל.

8 39. לגבי ביצוע העבירות בהן הורשע המערער בתיק הפלילי – בית המשפט קמא סקר בפרוטרוט
9 את המהלכים בכל הנוגע להודאות (ברבים) של המערער בביצוען של העבירות הפליליות החמורות
10 שיוחסו לו בתיק הפלילי, וברי כי לא ניתן כיום (ובוודאי שלא במסגרת התיק האזרחי קמא) לחזור
11 מאותן הודאות. בית המשפט קמא אף ניתח, הרבה מעבר לצורך, את ההלכות לגבי חזרה מהודאה,
12 ואף כאן, המסקנה היא כי לא חלות הנסיבות המאפשרות חזרה מהודאה, לאחר שהתיק הפלילי הפך
13 חלוט עוד בשנת 2013, ואני מצטרפת לכל האמור בהקשר זה בפסק הדין קמא – כולל ההערות לגבי
14 המניפולטיביות של המערער, אשר הודה והביע חרטה שלוש פעמים כאשר קיווה להשיא הקלות
15 והטבות עקב כך (ואכן, הוא זכה לעונש מקל, לאי-הפקעת צו המבחן, ולתקופת התלייה נמוכה בהרבה
16 מאשר התקופה המומלצת מטעם הוועדה), ולאחר ש"מיצה" את ההטבות שניתן להשיג – החליט
17 לחזור בו מההודאה. אני אף מצטרפת לניתוח בפסק הדין קמא אודות כל ההזדמנויות שהיו יכולות
18 להיות למערער בשנים הרלבנטיות ובמסגרת ההליכים המתאימים להעלות את הטענות לגבי
19 "חפותו" ולגבי "הלחצים שהופעלו עליו על מנת שיודה הודאת שווא" – הזדמנויות שלא נוצלו (ולא
20 למותר להזכיר שוב כי "אם כל חטאת" לשיטת המערער הם הלחצים שהפעיל עליו עו"ד אבו זלאם,
21 אשר לא רק שלא נתבע בתיק קמא אלא שאף לא זומן כעד).

22 40. ואם לא די בכך, בית המשפט קמא, מעבר לנדרש, לא הסתפק באמור, אלא בחן את "הראיות"
23 הלכאוריות שיש בפי המערער לגבי חפותו, וקבע כי "הראיות" אינן ראיות כלל, אלא רק טענה לגבי
24 אופן חישוב הסכומים שנטל לכיסו המערער כפי שמוזכר בכתב האישום (ויוזכר שוב, כי עוד לפני
25 שהחלו ההליכים הפליליים, המערער החזיר לקופת החולים את הסכום שנטל שלא כדין – ואם זו לא
26 הודאה, קשה לחשוב על הודאה). לכן, מסקנת בית המשפט קמא כי ההרשעה הפלילית מהווה ראיה
27 בתיק האזרחי על יסוד סעיף 42 לפקודת הראיות (ובמיוחד שעה שלא הוגשה בקשה לפי סעיף 42(ג)),
28 הינה מסקנה שמבוססת כדבעי.

29

30

31

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 13630-11-20 רדא נ' מדינת ישראל

- 1 עוד אוסיף כי בתצהיר שהגיש המערער בבית המשפט קמא, הוא רק ציין במשפט סתמי
2 ולאקוני כי הוא הודה בהליך הפלילי כיון שהופעלו עליו לחצים וכי הודה בעבירות שלא ביצע (סעיפים
3 20-21). לעומת זאת, בסיכומים שהוגשו מטעמו, לפתע פתאום (ללא נטילת רשות, ללא הגשת בקשה
4 לפי סעיף 42(ג) לפקודת הראיות ואגב שינוי חזית בוטה) העלה המערער (בסעיף 75) טענות רבות לגבי
5 חפותו, כגון – שהרישומים במחשב של קופת החולים לא היו פיקטיביים, שבחלק מהמקרים
6 המטופלים אכן ביקרו אצלו אך המחשב לא עבד, שלעיתים הייתה תקלה בתקשורת, שבחלק
7 מהמקרים המטופלים ביקשו שישלח להם מרשם מבלי להגיע לביקור, שבחלק מהמקרים הוא הגיע
8 לבית של המטופלים ל"ביקור בית" ואחר כך הזיין את הביקור במחשב ובחלק מהמקרים הוא הכין
9 רישומים וזימונים לבדיקות לבקשת האחות הראשית של הסניף של קופת החולים, ללא שהמטופל
10 נכח. למותר לציין כי טענות פנטסטיות אלו, הועלו לראשונה בסיכומים (שהוגשו בפברואר 2020),
11 בניגוד לכל דין וללא בדל של אסמכתא. בית המשפט קמא התייחס לכך שהטענות עלו במועד
12 ובמסגרת האמורה וכי יש לדחותן – והינה, למרות האמור, מוצאים אנו את כולן גם בסעיף 102 של
13 הודעת הערער.
- 14 42. לכן, שלל הטענות נדחה בדין - ויש לקבוע באופן ברור כי אין כל סיבה לסטות מהקביעות
15 לפיהן המערער ביצע את כל העבירות בהן הורשע בתיק הפלילי.
- 16 43. לגבי הפגמים הנטענים בפועלה של הוועדה – הפגם העיקרי הנטען, הינו קיום הישיבה
17 בספטמבר בהיעדרו של המערער וזיוף פרוטוקול הישיבה בדיעבד, על מנת להסתיר ולרפא את הפגם.
18 טענה עובדתית חמורה זו לא הוכחה, וכאן – קביעותיו של בית המשפט קמא הינן עובדתיות במובהק.
19 בית המשפט קמא מנתח את כל טענות המערער בהקשר זה, מתייחס לכל המסמכים, להקלטה
20 ולתמלול של הפרוטוקול, לחוות הדעת ועדותו של המומחה מטעם המערער, לעדות של המערער ושל
21 הבת שלו, לעדות של מנהל וועדות המשמעת (אשר העיד כי מעולם לא הייתה ישיבה באפריל) – ומגיע
22 למסקנה העובדתית כי לא הוכחה הטענה לגבי ה"זיוף" (אגב קביעות בדבר אי מהימנותו הבולטת של
23 המערער והבת שלו, ואי היכולות לבסס ממצאים על עדותו של המומחה).
- 24 44. כידוע, ערכאת הערער אינה מתערבת בממצאי מהימנות וממצאי עובדה שנקבעו על ידי
25 הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים – וזהו אינו אחד מהם (ע"א 4554/19 **פלדמן איבזור רכב**
26 **בע"מ נ' שחם**, פסקה 7 (18.11.2020), ע"א 3354/18 **פלונית נ' פלונית**, פסקה 19 (23.3.2020);
27 ולהרחבה ראו: חמי בן-נון וטל חבקין **הערעור האזרחי** 474-489 (מהדורה שלישית, 2012)).
- 28 45. מעבר לכך, בחינה קפדנית של כל הראיות מתוך התיק קמא שאליהן מפנה המערער מלמדת
29 כי אכן, לא הוכחה טענת הזיוף המתוחכם, לא ברף ההוכחה "הרגיל" על פי מאזן ההסתברויות, קל
30 וחומר שלא ברף המוגבר הנדרש שעה שמועלית טענה כה חמורה (לפיה, שלושת חברי הוועדה, שהינם
31 רופאים בכירים נטולי כל אינטרס, ביחד עם עו"ד אבו זלאם, ויחד עם לפחות שני גורמים בחברת
32 ההקלטות החיצונית – חברו להם יחדיו להפקה מורכבת של קנוניה, אשר במסגרתה הם השאירו
33 "בצד" את ההקלטה של ישיבת ספטמבר, זימנו את המערער לישיבה פיקטיבית באפריל (אחרי יותר
34 מחצי שנה), הקליטו אותו במרמה במהלך אפריל לגבי כאבי הבטן שלו אשר בעטיים הוא מבקש

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 20-11-13630 רדא נ' מדינת ישראל

- 1 להישאר מחוץ לחדר הישיבה, לקחו את ההקלטה שנשמרה מספטמבר, "בישלו" את הקלטת הישיבה
2 מספטמבר כך שהושתלו בה דבריו של המערער לגבי כאבי הבטן שלו מאפריל, ואז הוכן – בדיעבד -
3 תמליל של ישיבת ספטמבר, הכולל התייחסות לכך שהמערער כן היה בישיבת ספטמבר אך נשאר
4 בחוץ, בניגוד לטענתו לפיה הוא מעולם לא זומן לישיבה זו, לא ידע עליה בכלל, ומעולם לא היה בה).
5 46. לא למותר עוד לציין כי המערער היה יכול לזמן לעדות את כל מי שנכח בישיבת ספטמבר או
6 את כל מי שנכח בישיבה שלטענתו התקיימה באפריל, כמו גם את עו"ד אבו זלאם – אך הוא לא עשה
7 כן. לכן, בדין נדחו כל הטענות המופרכות של המערער לגבי הזיוף הנטען, וכנגזרת של האמור, נדחו
8 כל טענותיו לגבי פגיעה בזכות הטיעון שלו ולגבי פגם בניהול ישיבת ספטמבר.
9 47. אף באשר לשני הפגמים הנטענים הנוספים (היעדרו של אחד מחברי הוועדה מישיבת
10 ספטמבר, והחתימה על המלצת הוועדה בפקס) – קיים בפסק הדין קמא ניתוח של הטענות, ואכן היה
11 מקום לדחותן (שכן, אין המדובר בפגם, וממילא – לא בפגם היורד לשורשם של דברים), מה גם
12 שאזכיר שוב כי לא הוגשה עתירה מנהלית לגבי פגמים נטענים אלו בהליך מינהלי מתאים.
13 48. באשר לטענת המערער אודות עיתוי פתיחת ההליך המשמעותי – טענת המערער הייתה כי יש
14 פסול בכך שהקובלנה המשמעותית הוגשה לפני סיומו של ההליך הפלילי, ולכן יש לבטל את תוצאות
15 ההליך המשמעותי מדעיקרן בדיעבד, טענה עליה חזר גם בדיון שבפנינו. אין בטענה זו ולא כלום, ובדין
16 נדחתה על ידי בית המשפט קמא. אמנם, ייתכן ובמרבית המקרים מן הראוי לנהל את ההליך
17 המשמעותי אחרי סיום ההליך הפלילי, אך גם לפי הערתו של כב' השופט (בדימי') סטרשנוב (עליה
18 מבסס המערער תילי תילים של טענות) - הסיבה לכך שבדרך כלל מוטב לפתוח בהליך משמעותי לאחר
19 סיום ההליך הפלילי, הינה שמן הראוי שמסגרת ההליך המשמעותי ניתן יהא לבחון את תוצאות ההליך
20 הפלילי, וככל שיש הרשעה – לבחון את העונש ואת שיקולי הענישה. וכאן, סדר הזמנים היה
21 שהתוצאה הסופית של ההליך הפלילי וגזר הדין הכולל את שיקולי הענישה היו בפני כב' השופט
22 (בדימי') סטרשנוב עת שקל את ההתלייה, והוא אף מתייחס אליהם בהחלטת ההתלייה.
23 49. טענותיו של המערער לגבי חומרת הסנקציות – המערער, במסגרת התיק האזרחי קמא, אף
24 מצא לנכון לטעון לחומרת הסנקציות אשר בהחלטת ההתלייה – אך בדין נדחו כל טענותיו. בית
25 המשפט קמא, אשר דן בתביעת המערער לקבל פיצוי של 1,000,000 ₪ בשל הנזקים שנגרמו לו
26 בתקופת ההתלייה ובשל עוגמת הנפש שנגרמה לו – בוודאי שאינו מהווה ערכאת ערעור לגבי אמצעי
27 המשמעות שנקטו, שהפכו חלוטים בשנת 2013. עוד נזכור כי אמצעי המשמעות שנקטו, כמו גם העונש
28 הפלילי, לא היו חמורים כלל וכלל, בשל שנשמכו על ההודאה והבעת החרטה מפי המערער באותו
29 הזמן, ולולא ההודאה – היו חמורים בהרבה.
30 50. הוצאות המשפט – הטענה האחרונה אשר בפי המערער מתייחסת להוצאות אשר הושתו עליו
31 בבית המשפט קמא, וטענתו היא כי המדובר בהוצאות גבוהות וחריגות, במיוחד שעה שהתקיים רק
32 דיון הוכחות אחד. אף טענה זו יש לדחות. מספר ישיבות ההוכחות אינו המדד היחידי לשיעור פסיקת
33 ההוצאות, ובית המשפט היה רשאי, כפי שאכן עשה, להביא בחשבון את מכלול ההליכים, ההתנהלות
34 בשלב של קיום ההליכים המקדמיים, ההמלצות של בית המשפט קמא עוד בדיון הראשון מיום

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 13630-11-20 רדא נ' מדינת ישראל

1 19.4.2017, זהות העדים שזומנו, אופי הטענות שעלו, ובמקרה דכאן – אין המדובר בהוצאות חריגות,
2 מה גם שההלכה הפסוקה היא כי בית המשפט בערכאת הערעור לא יתערב בשיקול דעתה של הערכאה
3 הדיונית בכל הנוגע לשיעור ההוצאות, אלא במקרים חריגים, של טעות משפטית או פגם בשיקול
4 הדעת (ע"א 4299/17 ויצמן נ' חברת חלקה 51 בגוש 7060 בע"מ, פסקה 23 (08.10.2020); ע"א
5 8775/18 נאור נ' עיריית חולון, פסקה 21 (03.06.2020)).

סיכום –

7 51. נוכח האמור מעלה אמליץ לחברי להרכב לדחות את הערעור.
8 52. ייתכן ומן הראוי היה ליישם את תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (אשר
9 חלות על הערעור הנוכחי, שכן הוא הוגש לפני יום 1.1.2021), היות ומתקיימים כל אלו לגבי פסק הדין
10 קמא: (1) אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק הדין; (2) הממצאים שנקבעו
11 בו תומכים במסקנה המשפטית; ו- (3) אין גלגות בו טעות שבחוק. עם זאת, סברתי להרחיב מעבר
12 למתחייב מכוח תקנה 460(ב), על מנת שעמדתנו תהא ברורה וחד משמעית, נוכח הליכים נוספים
13 קיימים או עתידיים.
14 53. בנוסף, אמליץ לחייב את המערער בהוצאות הערעור בסך 15,000 ₪. כאן אפנה לפרק יח'
15 בתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות"), אשר חל על הערעור הגם שהוגש לפני
16 תחילת תוקפן של התקנות, וזאת מכוח תקנה 180(ג)(1). בתקנות אלו נקבע כי תכלית ההוצאות
17 לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב בתוצאותיו, במשאבים שנדרשו לניהולו
18 ובהתנהלות בעלי הדין, וכי על ההוצאות לבטא את האיזון הראוי בין האינטרסים של הצדדים, לרבות
19 תוך שקילת זכות הגישה לערכאות, הגנה על זכות הקניין של הפרט ושמירה על שוויון בין בעלי הדין.
20 עוד נקבע בתקנות כי בקביעת שיעור ההוצאות יתחשב בית המשפט, בין השאר, בדרך שבה ניהלו
21 בעלי הדין את הדיון, במורכבות ההליך, בהשקעת המשאבים בהכנתו ובניהולו. כאן, למרות שהובהר
22 למערער בפתח הדיון כי עיקר טענותיו נוגעות לקביעות עובדתיות והוצע לו לשקול את הערות ההרכב,
23 הוא ביקש שבית המשפט יבחן שנית את כל הראיות שהוגשו בתיק קמא, ביקש להגיש דיסק אשר לא
24 צורף לתיק המוצגים מטעמו, ולכן – יש לפסוק הוצאות לחובת המערער, ורק משום שהמשיבה הינה
25 מדינת ישראל, נעשה כן במשורה.

תמר נאות פרי, שופטת

27

28

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 13630-11-20 רדא נ' מדינת ישראל

הנשיא רון שפירא [אב"ד]:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
1. אני מסכים עם האמור בפסק דינה של חברתי, השופטת נאות פרי. ערעור זה מוטב לו לא היה מוגש. אוסיף כי מוטב לו לא הייתה מוגשת התביעה שהתבררה בבית משפט קמא, שפסק דינה הוא נשוא הערעור שבפנינו.
2. המערער הורשע בהליך פלילי על פי הודאתו. דינו נגזר בהתאם (ולטעמי אף לקולא). המערער יכול היה לחזור בו מהודאתו בכל שלב של ההליך הפלילי. חזקה כי לו היה עושה כן היה בית המשפט מאפשר לו להביא ראיות ומכריע בדין לאחר שמיעתן. אלא שהמערער הודה וחזר והודה לאחר הדיון בעניין תסקיר המבחן ובטרם הושלם ההליך.
3. המערער לא ניצל את הזכות העומדת לו בדין לערער על פסק דינו של בית המשפט בהליך הפלילי. פסק הדין הפך לחלוט.
4. לא הוגשה בקשה למשפט חוזר.
5. מכל האמור עולה כי אין כל מקום במסגרת ההליך האזרחי נשוא הערעור שבפנינו לטעון כנגד ההרשעה או כנגד גזר הדין בהליך הפלילי.
6. כך גם בנוגע להליך המשמעותי. המערער לא הגיש מעולם ערעור על החלטות שהתקבלו בהליך המשמעותי. בהמשך הגיש עתירה כנגד החלטה שלא לקיים הליך משמעותי חוזר, וחזר בו מהעתירה בדיון בפני בית המשפט לעניינים מנהליים שבבית המשפט המחוזי בירושלים (עת"מ 6392-12-15). יוער, בהקשר זה, כי הגם שהוגשה הודעת ערעור מפורטת אליה צורפו נספחים רבים לא טרח המערער להזכיר בפנינו את הדיון בעת"מ הנ"ל ואת קיומו. ככל הנראה לא בכדי.
7. ראוי לציין עוד כי המערער תבע את בא כוחו שייצגו בהליך הפלילי ובהליך משמעותי. תביעה זו התבררה בהליך של בוררות. בסעיף 11 לפסק הבוררות, שצורף בתיק המוצגים, מציין הבורר כי המערער שבפנינו לא הציג בפניו כל טענה בכל הנוגע לתקינות ניהול הליך הפלילי או ההליך המשמעותי. הדברים נאמרו בהקשר למחלוקת בעניין שכר הטרחה ששילם לעורך דינו ואולם עולה מהאמור כי ההליכים נוהלו כסדרם ובצורה תקינה. בהמשך, במסגרת הליך של בקשה לאישור פסק הבורר, הפ"ב (מחוזי חיפה) 29479-08-13, הוגשה בקשה מוסכמת לאישור פסק הבורר. מהאמור עולה כי המערער הסכים במסגרת הליך הבוררות שלא נפל פגם באופן ניהול ההליך הפלילי או המשמעותי.
8. מכל האמור לעיל עולה כי כל הטענות שהועלו בפני בית משפט קמא, ומועלות בפנינו, אינן במקומן, לא בהיבט הדיוני ולא בהיבט המהותי. בהיבט הדיוני – המערער לא מיצה את ההליכים הראויים והנכונים, הן בדין הפלילי והן בדין המשמעותי, שבהם ניתן היה לבחון את עניינו. במסגרת הסכסוך שבינו ובין בא כוחו דאז הסכים כי לא נפל פגם בהליך הדיוני והסכמתו זו באה לידי ביטוי באישור פסק הבורר בהסכמה. בהיבט המהותי – נראה על פניו כי טענותיו חסרות בסיס. לטעמי, ועל אף חומרת מעשיו והנזק שעלול להיגרם למטופלים עקב המעשים, הקל עמו בית המשפט בהליך גזירת הדין והקלו עמו בהליך המשמעותי כאשר תקופת השעייתו קוצרה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 ינואר 2021

ע"א 13630-11-20 רדא נ' מדינת ישראל

1 9. מכל הטעמים אני מצטרף לפסק דינה של חברתי, לרבות לפסיקת הוצאות המשפט, שבנסיבות
2 העניין היא מתונה ועל הצד המקל.

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]

3
4
5

השופטת בטינה טאובר:

אני מסכימה.

בטינה טאובר, שופטת

6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

הוחלט פה אחד לדחות את הערעור.

המערער יישא בהוצאות המשיבה בסכום כולל של 15,000 ₪ שישולם מתוך הפיקדון שהפקיד המערער בקופת בית המשפט. יתרת הפיקדון תושב לידי המערער באמצעות ב"כ. עם זאת אנו מורים כי ההשבה של יתרת הפיקדון תעוכב עד ליום 30.1.21. בפרק זמן זה תודיע המשיבה אם שילם המערער את כל סכום ההוצאות שחויב בבית משפט קמא. ככל שטרם בוצע התשלום החוב תועבר יתרת הפיקדון לידי המשיבה על חשבון החיוב בהוצאות בבית משפט קמא.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"א, 03 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת

בטינה טאובר, שופטת

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]

17